

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/334/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717204412
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7717204412.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Jozefa Maruščáka v spore žalobcu : Friendly Finance Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Tallerova 4, IČO: 47 243 368, zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, ul. Janka Kráľa 7, proti žalovanej : S. O., narodená X.X.XXXX, bytom N. č. XXX, okres V., o zaplatenie 450 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalove zo dňa 7. septembra 2017 sp.zn. 8Csp 69/2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom označeným v záhlaví (č.k. 8Csp 69/2017 - 38) žalobu o zaplatenie 450 € s príslušenstvom zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 450 € s príslušenstvom s odôvodnením, že dňa 2.12.2015 poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 500 €, z ktorých žalovaná doposiaľ uhradila iba sumu 50 €.

3. Po vykonaní dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom (č.l. 3-4 spisu), a to výpisom z účtu č. N. za obdobie od 1.11.2015 do 30.11.2015 a internetovým profilom žalovanej na webovom sídle žalobcu došiel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by poskytol dňa 2.12.2015 žalovanej sumu 5.000 €. Konštatoval, že žalobca na preukázanie tohto svojho tvrdenia predložil iba výpis z účtu neznámeho majiteľa, z ktorého bola dňa 7.11.2015 prevedená suma 200 € (žalobca pritom tvrdí poskytnutie sumy 500 € - poznámka odvolacieho súdu) na iný účet neznámeho majiteľa a za tejto dôkaznej situácie preto neuniesol dôkazné bremeno. S poukazom na ust. § 451 ods. 1, 2 a § 456 Obč. zák. žalobu zamietol.

4. V zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože hoci bola v spore plne úspešná, trovy konania jej nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd zaviazne žalovanú zaplatiť žalobcovi 450 € s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 500 € od 22.1.2016 do 24.2.2016, zo sumy 450 € od 25.2.2016 do zaplatenia a prizná mu nárok na náhradu trov celého konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že žalovaná sa k žalobe nevyjadрила, nenamietala, že účet, na ktorý jej boli poukázané prostriedky, nie je jej účtom a nepoprela žiadne skutkové okolnosti uvedené v

žalobe. Žalobca pritom preukázal, že poskytol žalovanej finančné prostriedky na účet, ktorý uviedla vo svojom internetovom profile. Skutočnosť, že takto sa mala obohatiť práve žalovaná, vyplýva z ďalších identifikačných údajov, uvedených v profile. Tento dôkaz bol súdu predložený opätovne na základe osobitnej výzvy na preukázanie spojitosti medzi číslom účtu, na ktorý boli zaslané prostriedky a osobou žalovanej, ktorá vyplnila na internetovej stránke žalobcu svoje identifikačné údaje. Tento kľúčový dôkaz súd v odôvodnení nijakým spôsobom nespomenul. Argumentoval ďalej tým, že si uplatňuje nárok titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko žalovanej boli prostriedky poskytnuté bez právneho dôvodu. Z týchto dôvodov žalobca predložil dostatočné dôkazy na priznanie nároku z tohto titulu a absencia akejkoľvek zmluvy je prirodzená. Pokiaľ by došlo k uzavretiu zmluvy, nejednalo by sa o bezdôvodné obohatenie. Vytýkal súdu, že nezohľadnil skutočnosť, že žalovanej boli finančné prostriedky poskytnuté z účtu žalobcu a táto nepoprela prijatie prostriedkov, teda táto skutočnosť v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP medzi stranami sporu nebola sporná. Namietal aj porušenie procesných predpisov zo strany súdu, a to konkrétne ust. § 151 ods. 1 CSP. Súd toto zákonné ustanovenie ignoroval a bez vyjadrenia žalovanej nahradil jej procesnú činnosť pri posúdení právneho, ako aj skutkového stavu. Poukázal na uznesenie Krajského súdu Žilina sp.zn. 9 Co 276/2016 zo dňa 29.9.2016, ktorým bol zrušený rozsudok okresného súdu vo veci žalobcu práve z dôvodu nedodržania ust. § 151 ods. 1 CSP. Okresný súd vo vyššie uvedenej veci vychádzal z toho, že žalobca nepreukázal uzavretie zmluvy keď mal pochybnosti, že osoba, ktorá cez internet uzavrela so žalobcom zmluvu, je totožná so žalovanou, pričom išlo o otázku skutkovú a keďže žalovaná existenciu zmluvy, ako aj poskytnutie prostriedkov nepoprela, bolo nepripustné, aby súd bez spochybnenia skutkových tvrdení žalobcu žalovanou ich sám vlastnou činnosťou spochybňoval bez riadneho dokazovania na pojednávaní.

6. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila, odvolanie jej bolo doručované na adresu trvalého bydliska doporučené, zásielku si v odbernej lehote neprevzala a táto sa vrátila súdu prvej inštancie dňa 16.11.2017 (fikcia doručenia v zmysle ust. § 112 CSP).

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

8. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22.5.2018 o 12.40 hod., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 15.5.2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

10. Žalobca namieta v odvolaní odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP, t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b/), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d/), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f/) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h/).

11. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

14. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventúálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

17. Súd pri rozhodovaní vychádzal z dôkazov označených žalobcom, tieto vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné :

20. Podstatou odvolacích námietok žalobcu je tvrdené porušenie procesných predpisov zo strany súdu, ktorý neaplikoval pri rozhodovaní ust. § 151 ods. 1 CSP a v dôsledku toho nesprávne vo veci rozhodol.

21. V zmysle ust. § 132 CSP v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh (ods. 1). Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (ods. 2). Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť (ods. 3).

22. V zmysle ust. § 149 CSP prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

23. V zmysle ust. § 150 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (ods. 1). Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia (ods. 2).

24. V zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

25. V zmysle ust. § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

26. V zmysle cit. ust. § 132 CSP podstatnou náležitosťou žaloby je aj pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré predstavuje samotný základ žaloby. Ide o popis skutkového deja, vedúceho k podaniu žaloby. Povinnosťou žalobcu je však aj označiť dôkazy na preukázanie týchto rozhodujúcich skutočností, teda má nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. Dôkazy je potrebné označiť presne a úplne tak, aby ich súd mohol vykonať. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci, má za následok zamietnutie žaloby. Žalobca je pritom povinný k žalobe pripojiť dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Tieto však musí označiť.

27. Skutkové tvrdenia žalobcu a návrhy na vykonanie dôkazov v zmysle žaloby sú prostriedkami procesného útoku v zmysle cit. § 149 CSP. Povinnosť pravdivo a úplne uvádzať rozhodujúce skutočnosti je uvedená nielen v § 132 ods. 1 v súvislosti s určením náležitostí žaloby, ale je zdôraznená v cit. ust. § 150 ods. 1 CSP.

28. Ako vyplýva z ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, a teda súd v zmysle ust. § 186 ods. 2 CSP má z nich vychádzať a nie je povinný vykonávať o nich dokazovanie.

29. Skôr, ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. To však neplatí výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2). Zákon používa pojmy „nesporné tvrdenia“ (§ 151) a „zhodné tvrdenia“ (§ 186 ods. 2), oba pojmy sú však významovo totožné (viď Civilný sporový poriadok, komentár, Doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kolektív, C.H.Beck, 2016, str. 573).

30. Cit. ust. § 186 ods. 2 CSP oprávňuje súd, aby si osvojil skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Súd teda nemusí vykonávať dokazovanie ohľadom skutočností, ktoré medzi stranami sporu nie sú sporné a môže ich bez dokazovania zobrať za základ svojho rozhodnutia. Pri prevzatí zhodných tvrdení strán je súd limitovaný, a to v dvoch smeroch. Prvým limitom je, že súd nemôže vziať za preukázané také zhodné tvrdenia strán, u ktorých existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Uvedená koncepcia má zabrániť vytvoreniu fiktívnych skutočností a urobiť ich základom súdneho rozhodnutia. Ak má súd dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných tvrdení strán, vykoná ohľadom nich dokazovanie. V sporovom konaní strana musí navrhnuť dôkazy na ich preukázanie (okrem sporov s ochranou slabšej strany). Ak strana dôkazy nenavrhne, súd na tieto tvrdenia neprihliada (viď vyššie citovaný komentár str. 712-713).

31. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že za nesporné sa síce považujú tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, avšak súd nie je povinný vychádzať z týchto zhodných tvrdení strán, ak má dôvodnú pochybnosť o ich pravdivosti.

32. V prejednávanej veci ide práve o takýto prípad, preto nemožno súdu vytýkať procesné pochybenie, ak nevychádzal z nesporných tvrdení strán a vo veci rozhodol na základe vykonaných dôkazov, ktoré označil žalobca.

33. Ako totiž vyplýva z obsahu spisu, v žalobe žalobca tvrdí poskytnutie finančných prostriedkov žalovanej vo výške 500 €, o ktorej skutočnosti však nemá k dispozícii žiadnu písomnú zmluvu. Tvrdil, že túto sumu poskytol zo svojho účtu na účet označený žalovanou v jej internetovom profile na webovom sídle žalobcu a ako dôkazy predložil práve tento internetový profil a výpis z účtu, z ktorého nie je zrejmé, že ide o účet žalobcu, pričom ide o poukázanie sumy (iba) 200 € na účet zhodný s účtom v internetovom profile žalovanej, o ktorom však taktiež žalobca nepredložil dôkaz, že išlo o jej účet, resp. ňou označený účet.

34. Aj keď žalovaná sa po poučení na výzvu súdu k žalobe nevyjadrila, a teda nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, z čoho by bolo možné v zmysle § 151 ods. 1 CSP dospieť k záveru, že skutočne jej žalobca poskytol tvrdenú sumu 500 € a že je mu dlžná sumu 450 €, vzhľadom na nepreukázanie tvrdení žalobcu ním predloženými dôkazmi, že skutočne poskytol žalovanej tvrdenú sumu, boli pochybnosti súdu o pravdivosti jeho skutkových tvrdení dôvodné a správne preto pristúpil k vykonávaniu dokazovania ohľadom nároku uplatneného žalobou.

35. Z vykonaných dôkazov súd dospel k správne záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení v žalobe o tom, že poskytol žalovanej finančné prostriedky, z ktorých žalovaná mu neuhradila 450 €, a preto vecne správne rozhodol, ak súd žalobu zamietol, pričom správne aplikoval ust. § 451 ods. 1, 2 a § 456 Obč. zák., keďže žiaden právny titul v prejednávanej veci tvrdený nebol.

36. Z vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, vrátane výroku o trovách konania potvrdil.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, trovy odvolacieho konania jej však preukázateľne nevznikli, neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania neprislúcha, preto odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

38. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).